

ברוך השם, היום הילד בריא – או איך עובד השר"פ

(סיפור אמיתי, השמות בדויים)

לפני 3 שנים, כשאשתי הייתה בהריון, קיבלנו 1:15. זה הסיכוי שניתן לנו לתסמונת-דאון בעובר, בבדיקת השקיפות העורפית. ברגע אחד הועמסו עלינו המתח, הדילמה המוסרית, לחצים משפחתיים (ויש רקע תורשתי), והמון חששות והתלבטויות.

היינו כבר בפאתי שבוע 13, ולא ידענו מה לעשות. ידענו שאם נרצה הפלה, אז ביצוע מיידי משמעו גרידה בלבד, אבל דחייה בשבוע-שבועיים כבר תגרום ללידה מוקדמת. סטטיסטיקה היא אולי מכשיר ההפחדה הנורא של ימינו – גם סיכון, וגם חוסר ודאות. החלטנו, שכדי שלפחות תהיה לנו ודאות, צריך לערוך בדיקה חודרנית. הבדיקה הייתה בסל של הקופה, או בביטוח המשלים לפחות. זו בדיקה חודרנית שיש לה סטטיסטיקה משלה – 1:200 לנזק לעובר או לאשה – וכידוע, בבריאות לא לוקחים סיכונים.

המזכירה בטלפון, בבית החולים בירושלים, הייתה מאד אדיבה. "תור לסיסי שלי? – יש רק עוד 3 שבועות." "אבל אנחנו צריכים את הבדיקה בדחיפות." "זה לא משנה. אם אתם רוצים אתם יכולים לקבוע תור פרטי. עוד יומיים." טלפון מקרוב-משפחה שמכיר את מי שמכיר, והתור הוקדם בעוד יום, ונקבע לרופא הידוע.

הבדיקה עברה בשלום, והראתה שהעובר 'תקיין'. ברוך השם יש לנו ילד בריא ונפלא, חכם שמקסים את כולם (אני כמובן אובייקטיבי). התשלום על הביטוח המשלים בכל חודש, ועוד איזה אלף ומשהו שו להשתתפות העצמית היו שווים את הפחתת החרדה ואת השגת הוודאות. מה זה כסף לעומת הבריאות?

אבל את האקדח הסמוי של השר"פ אני זוכר היטב, ותוהה מה קורה עם מי שאין להם קרובי משפחה שמכירים את מי שמכירים? או שאין להם ביטוח משלים? או שאין להם כסף?